

Wiersz 1

a w kościele tyle kwiatów
tyle grzechów odpuszczonych
święto-kadzidlanych
łzawo-roześmianych madonn
i ołtarzy
głów cierniem zranionych
a w kościele tyle ciszy tyle westchnień próśb nadziei
tyle marzeń nie spełnionych
SALVE REGINA - MATER DEI

***

Wiersz 2

matko matuleńko
ze spróchniało-kulawej kapliczki
przy lipowej drożynie
bądź mi ulem miodnym
w którym mógłbym złożyć znój mego żywota jezu jezusinku
z nadpalonego berła-krzyża
w martwych powstałej świątyni
bądź mi zniczem gorejącym
w którym mógłbym spalić grzechy
moich pragnień
niespełnionych

***

Wiersz 3

Koncert na organach mistrza Sebastiana

Wszystkie Archanioły, Aniony i Diabły
uniosły w górę trąby, flety, szałamaje
i spłynął z nieba akord echem wielokrotnym
kaskadą srebrnych dźwięków, złotych
brylantowych...
Geniusz zstąpił z przestworzy
w boskiej aureoli.
Geniusz spłynął w serca
pięknem co aż boli.
Zmysły zadziwiając
kunsztem polifonii...
wzburzył je, rozpałił,
natchnął i rozmodlił,

łagodnie zamierając
w rozkosznej agonii...

***

Wiersz 4

czy słyszałaś
jak płacze rzeka pękającym lodem
jak pierwszy listek wytryska ze śpiewnego pąka
jak kwiat miłośnie brzęcząc w owoc się przemienia
jak dźwięczy zboże pod dotknięciem kosy
jak owoc kolorowo spada spod niebiosów
jak grzechocze ziarno w żarnach
jak w piecu razowo się weseli
jak szepczą liście żegnające jesień
jak oberkiem wirują pierwsze śniegu płatki
szczebiot deszczu
burzy dzwony
a śmiech i płacz matki
czy słyszałaś

***

Wiersz 5

w rozdzwonionych trawach
w rozkumkanych stawach
w umajonych kwieciem wonniejących sadach
w pyzaty księżycu
w słońcu złociejącym
w rozognionych licach dziewczyn kochających
w poranku perlistym
w wieczornej mgieł ciszy
tyle piękna widzę
tyle dźwięków słyszę
że
gdybym potrafił przemienić je w uśmiechy
wszystkich bym ludzi nimi obdarował
i już do końca wiekuistych wieków
świat cały
uśmiechnięty
w przestworzach by wirował

***

Wiersz 6

Czy nie za twardy jest ten tron,
na który muza twa cię wzniosła?
Czy cię nie peszy gloria chwały?
Czyś nie zatęsknił do swych stron -
do rozśpiewanych pól Mazowsza,
które mazurków rytmem grały?

Do polonezem tańczących wierzb,
do łańców złotem rozkołysanych,
do kujawiakiem drgających brzóz,
do łąk, strumyków i strzech słomianych?
Do obertasem rozszalałych,
prostotą skromnych wiejskich izb?
Do rozdzwonionych,
roześmianych, krzewów i sadów kwiecistych wysp?

Odpowiedz szczerze
FRYDERYKU

***

Wiersz 7

Marian Sawa - „Pytania do siebie”

Pytać kogoś czy siebie?
Szukać odpowiedzi, tzn. pytać.
Skąd mam wiedzieć, o co kogoś pytać?
O co siebie pytać?
O siebie?
O swoje uczucia, myśli, uczynki, tęsknoty, plany, dokonania, porażki, zwycięstwa,
ograniczenia, możliwości?
Mierzyć siły na zamiary czy zamiary na siły?
Pytać siebie i łatwo, i niezbyt wygodnie.
Udzielić sobie odpowiedzi czasami trudno – za bardzo boli.
Pytania – wątpliwości.
Pytanie – odpowiedź.
Następne wątpliwości, następne pytania.
Czy życie to ciągle zadawanie pytań?
Czy każde działanie nie powinno być poprzedzone pytaniem?
Czy sztuka jest pytaniem czy odpowiedzią?
Czy muzyka jest odpowiedzią czy pytaniem?
Czym pytaniem, czyją odpowiedzią?
Czy jest jedną z form pytań i jedną z form odpowiedzi?
Czy jest jedną z form wypowiedzi?
Co powoduje, że człowiek szuka różnych form wypowiedzi?

Czy to głód duszy, czy przesyty przeżyć wewnętrznych?
Jeżeli głód to muzyka jest pokarmem duszy przez uszy.
Jest czymś w głąb siebie.
Jeżeli to przesyty, to tworzenie jest pozbywaniem się nadmiaru emocji.
Czyli coś od siebie, ale na zewnątrz.
A może do siebie i od siebie?
Czy człowiek jest kopalnią, czy składowiskiem pomysłów?
Źródłem czy kranem, przez który wycieka skażona wiedzą woda?
Czy możemy mówić o sztuce ekologicznej?
Czy muzyka nie wymaga ekologizacji?
Przybliżenia – do natury, do źródła, do prawdy, do serca.
Serce i rozum.
Wiara i wiedza.
Uczucie i intelekt.
Co wybrać?
Z czego czerpać?
Jak działać?
Po co?
Dla kogo?
Dla siebie czy dla innych?
Czy warto chcieć?
Bo najpierw muszę chcieć, żebym cokolwiek mógł uczynić.